

Vaak vindt de rockjournalist zichzelf even interessant als de muzikant. Terwijl je job erin bestaat een microfoon onder de neus van een artiest te houden

meer wordt gemaakt. Da's zonde, want dat betekent eigenlijk dat je het opgegeven hebt om nieuwe muziek te leren kennen."

Betekent het ook dat je irrationele haat voor een band niet snapt?

"Absoluut. In de voorstelling vraag ik aan het publiek wat de slechtste rockband aller tijden is. Het antwoord is altijd: Nickelback. Terwijl die band 50 miljoen albums heeft verkocht. Je verkoopt toch niet zoveel albums als je rotslecht bent? Maar iemand heeft ooit beslist dat Nickelback het slechtste ooit was, en het internet heeft zich daarachter gezet. Haat hebben, dat hou je voor mensenrechtenschenders. Niet voor een band die je perfect kan negeren."

"Kijk, ik steek ook al eens de draak met een band. Als ik in bepaalde kranten lees dat (Eurovisiesongfestivalwinnaars, nvdr.) Måneskin de redders zijn van de rock-'n-roll, moet ik eens goed lachen. Dat is een coverband die niets toevoegt aan de rockmuziek, hè. Live spelen ze negen of tien covers. Maar technisch is dat een goeie band, en ze krijgen jonge mensen warm voor het genre. Dan ga ik hen toch ook niet de grond inboren? Hoe arrogant en verkeerd zou dat niet zijn?"

RUIKEN

Dan denken we aan onaangename geuren. In je show sta je ook stil bij GG Allin. Kan je aan onze lieve lezertjes uitleggen wie die mens was?

"Een Amerikaanse punker in de *nineties* die erom bekendstond het podium op te gaan om te vechten, zijn eigen kop open te slaan, te kakken en er zichzelf mee in te

smeren. Maar hij trok wel volle zalen en had hopen fans. Mensen zagen er een soort Eddy Wally in, een grap. Terwijl die gast psychische problemen had, aan veel te jonge meisjes zat, in de gevangenis belandde en uiteindelijk veel te jong gestorven is. Dat is niet de juiste reden om beroemd te worden."

Het rockcircuit is een harde wereld, vol haantjes en achterbaksheid. Dan hebben we het alleen nog over rockjournalisten. Heeft de stiel iets afgedaan van de romantiek rond rock?

"Dat valt wel mee. Al ben je vaak gewoon *part of the job*. En ik dat vooral mag doen omdat de VRT nu eenmaal veel interviews toegezegd krijgt."

"Het fenomeen van de rockjournalist, daar lach ik wel mee. Die denkt vaak dat hij even interessant is als de muzikant die wel iets bewees in zijn leven, maar dat is niet hè. Je houdt een microfoon onder hun neus, dan moet je jezelf ook niet gaan overschatten. Of je moet al een Serge Simonart zijn: iemand met een immense muzikale bagage, en tegelijk een rockster op zijn manier. Ik heb wel sympathie voor hem. Je kan hem niet verwijten een grijze muis te zijn."

foto's Boumediene Belbachir

HOREN

Zat je als kind eigenlijk al gekluisterd aan de radio?

"Eigenlijk niet. Ik zag radio zelfs nooit als optie om het als job te doen. Dan kan je zeggen dat het me toegewaaid is, maar ik heb er wel altijd hard voor gewerkt. In het begin gaf ik nog fulltime les in het middelbaar, en was ik na de uren keihard in de weer voor mijn weekendprogramma. Dan was er geen enkele dag dat ik stopte voor tien uur 's avonds. Bovendien presenteerde ik in de weekends, dan werk je zeven dagen per week."

Weet je nog wat het eerste plaatje was dat je hoorde en je compleet wegblies?

"Ik weet dat je een zagezegde officiële eerste plaat hebt die je kocht, en dat moet dan iets supercool zijn als Sonic Youth. Maar het eerste album waar ik helemaal weg van was, was een cassette van Soulsister. *It Takes Two*. En dat kwam omdat mijn vader, die van Lokeren was, me als kind had meegenomen naar de Lokerse

Feesten. Daar stond dan Soulsister, en als kind vond ik dat zo'n coole band. Dus de eerste plaat die ik met mijn eigen geld kocht, was *Heat* van Soulsister."

VOELEN

Moet muziek voor jou iets tastbaar zijn?

"Nee, maar ik koop wel altijd de albums die ik goed vind, en dat ga ik blijven doen. In de jaren 90 spaarde ik al om naar Londen te gaan en in Berwick Street de platenwinkels af te schuimen. Prima als je enkel Spotify hebt, maar ik vind niets zo tof als naar mijn platenkast te lopen en te beginnen snuisteren. Heel *cheesy*, maar het is een trip doorheen je leven. Albums zijn een goede investering in herinnering."

Hoe houdt je eigenlijk alle feitjes en weetjes uit de popmuziek bij?

"Niet dat ik een gigantisch geheugen heb, maar muziek interesseert me oprecht en dan onthou ik dat gewoon goed. Zoals Frank Raes alle details over een voetbalmatch onthoudt, en al zeker die van Ant-